

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C139 – LEE22**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 2 maart 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de opvolging van de omzetting van de Europese richtlijn Omgevingslawaa	3
Vraag om uitleg van de heer Frank Creyelman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bestrijding van hormonale stoffen en resten van medicijnen in het drinkwater	7
Vraag om uitleg van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de maatregelen ter bescherming van kustpolders	10
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, en tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de opvolging en evaluatie van de audit en de situatie bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)	12
Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de ontheffing van nulbemesting in inzijsgebieden	16
Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over eigen waterwinning	19

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de opvolging van de omzetting van de Europese richtlijn Omgevingslawaaai

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, collega's, we hebben het in deze commissie al meermaals gehad over de Europese richtlijn Omgevingslawaaai. Ingevolge die Europese richtlijn 2002/49/EG inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaaai moest de Vlaamse Regering geluidskaarten en actieplannen opstellen.

Concreet werd in eerste instantie op 16 december 2009 het openbaar onderzoek afgesloten voor de ontwerpactieplannen tegen geluidshinder langs de drukke autowegen, spoorwegen en de luchthaven van Zaventem. In een tweede fase volgen het arrondissement Brugge en andere wegen.

De problematiek van lawaaioverlast is in Vlaanderen ernstig te noemen. Een Vlaming op drie wordt blootgesteld aan te hoge geluidsniveaus. Het wegverkeer is de belangrijkste bron van geluidshinder. Verschillende departementen zullen moeten samenwerken om deze richtlijn tot uitvoering te brengen.

Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) heeft een studie uitgeschreven die een objectieve en efficiënte strategie tegen geluidshinder door weg- en spoorverkeer moet ontwikkelen. Deze studie zou eind 2009 afgerond moeten zijn, en meteen de belangrijkste conflicten en knelpunten die het geluidsklimaat in Vlaanderen negatief beïnvloeden, moeten blootleggen.

Minister, werden er naar aanleiding van de opmaak van de geluidskaarten recente metingen gevoerd binnen het arrondissement Antwerpen en Gent? Binnen welke tijdspanne werden deze metingen gevoerd?

Wat was de respons op het openbaar onderzoek dat georganiseerd werd naar aanleiding van de ontwerpactieplannen tegen geluidshinder en op welke manier wordt er gevolg gegeven aan de bezwaarschriften? Ik heb soms de indruk dat de openbare onderzoeken die worden georganiseerd door de Vlaamse overheid, weinig bekend zijn bij de burgers.

De actieplannen binnen de arrondissementen Antwerpen en Gent worden verder uitgewerkt door de twee steden met ondersteuning van de Vlaamse overheid. Wanneer worden de eerste concrete acties tegen geluidshinder verwacht? Ik stel deze vraag onder meer in het kader van de problematiek van de geluidshinder in woonwijken waar echt nood is aan geluidschermen.

Hoe worden de gemeenten buiten de steden Antwerpen en Gent, die toch gelegen zijn binnen het stedelijk gebied, onderworpen aan openbaar onderzoek en actieplannen? Deze gemeenten ondervinden in grote mate dezelfde geluidsoverlast als de gemeenten binnen het arrondissement. Ik heb het dan bijvoorbeeld over de gemeenten tussen Antwerpen en Brussel.

Welke financiële middelen zullen worden aangewend om actieplannen tot uitvoering te brengen? Wat is het resultaat van de studie van het departement LNE over de strategie inzake geluidshinder door weg- en spoorverkeer?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Ik sluit me aan bij de laatste vraag van mevrouw Van den Eynde over het resultaat van die studie. Ik had begrepen dat die studie vorig jaar in maart was opgestart en binnenkort zou worden afgerond.

Op het vlak van de spoorwegen was in het actieplan aanbevolen dat de federale overheid een studie zou opmaken over de kosten voor het in België ingeschreven goederenwagonpark. Het

betreft immers een federale materie. Heeft de federale overheid een aparte studie aangevat? Zo ja, is daar al resultaat van? Of wordt dat opgenomen in de algemene studie?

De heer Bart Martens: Als ik het goed heb begrepen, zou het geweest ook die zones saneren waar de geluidsoverlast meer dan 80 decibel (dBa) bedraagt. Voor de zones tussen 65 en 80 decibel wordt dit al dan niet aan de lokale besturen overgelaten, die weliswaar via cofinanciering vanuit het gewest saneringsmaatregelen kunnen uitvoeren. Zijn die lokale besturen daartoe verplicht? In welke gevallen moeten zij actie ondernemen om die overbelaste zones te saneren? Zijn er wijzigingen in het vooruitzicht gesteld over de financiering vanuit het Vlaamse Gewest? Het is immers een vaak gehoorde klacht van de lokale besturen dat het over zeer dure projecten gaat. Als er een gewestweg of autosnelweg door een gemeente loopt die zorgt voor veel geluidsoverlast, kan dat over heel dure investeringen gaan waarvoor de lokale besturen relatief weinig cofinanciering krijgen. Zijn er wijzigingen in het vooruitzicht gesteld of blijven de regels die in het mobiliteitsconvenant zijn vastgelegd ongewijzigd?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dit onderwerp is al vaker aan bod gekomen, onder meer op vraag van mevrouw Eerlingen.

Mevrouw Van den Eynde, de Europese richtlijn Omgevingslawaaï bepaalt dat de lidstaten geluidskaarten en actieplannen moeten opmaken voor een aantal infrastructuren en agglomeraties. In de eerste fase, die momenteel aan de gang is, gaat het over wegen met meer dan 6 miljoen passages per jaar, spoorwegen met meer dan 60.000 passages per jaar, luchthavens met meer dan 50.000 bewegingen per jaar – voor Vlaanderen is dat Brussels Airport, en agglomeraties met meer dan 250.000 inwoners. Voor Vlaanderen gaat het dan over Antwerpen en Gent. Op de geluidskaarten voor de agglomeraties Antwerpen en Gent moet de geluidsbelasting van alle wegen, spoorwegen en luchthavens worden opgenomen, alsook van industrie.

De Europese richtlijn Omgevingslawaaï schrijft voor dat geluidskaarten moeten worden opgesteld op basis van berekeningen – een soort rekenmodel – en niet op basis van metingen. In maart 2009 heeft de Vlaamse Regering de geluidskaarten goedgekeurd die betrekking hadden op de wegen met meer dan 6 miljoen passages per jaar, de spoorwegen met meer dan 60.000 passages per jaar en de luchthaven Brussels Airport. Deze kaarten waren dus niet beperkt tot de agglomeraties Antwerpen en Gent.

De geluidskaarten voor de agglomeraties Antwerpen en Gent zijn momenteel nog in ontwikkeling bij de diensten van de desbetreffende steden. Het zijn dus de diensten van de steden zelf die dit in handen moeten nemen. Wij laten hen echter niet aan hun lot over. De Vlaamse overheid heeft met die steden een begeleidingstraject opgezet. Er is ook een softwaremodel opgesteld. Voor de kalibratie van dit model werden in de zomer van 2007 enkele testmetingen uitgevoerd in de betrokken agglomeraties.

In oktober 2009 nam de Vlaamse Regering kennis van de actieplannen voor de wegen met meer dan 6 miljoen passages per jaar, de spoorwegen met meer dan 60.000 passages per jaar en de luchthaven Brussels Airport. Het klopt dus, mevrouw Eerlingen, dat voor de spoorwegen het rekenmodel is afgerond. Het is opgenomen in die eerste reeks.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat liep van 15 november 2009 tot 15 december 2009, werden enkele tientallen reacties op deze actieplannen ontvangen. Hoe die zijn bekendgemaakt, heb ik al toegelicht in het antwoord op een vraag om uitleg van mevrouw Eerlingen.

De administratie is momenteel bezig deze reacties te verwerken en de actieplannen waar nodig aan te passen. Een bespreking van de reacties wordt als bijlage bij de actieplannen gevoegd. De actieplannen zullen vervolgens definitief door de Vlaamse Regering worden goedgekeurd en openbaar worden gemaakt.

Ik heb al in de inleiding aangegeven dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de actieplannen voor de wegen met meer dan 6 miljoen passages per jaar, de spoorwegen met meer dan 60.000 passages per jaar en de luchthaven Brussels Airport enerzijds, en de actieplannen voor de agglomeraties Antwerpen en Gent anderzijds.

Voor de eerste drie aspecten werden al actieplannen opgesteld, terwijl de twee actieplannen specifiek voor de agglomeraties momenteel nog worden voorbereid in overleg tussen de Vlaamse overheid en de diensten van de betrokken steden.

De actieplannen die van 15 november 2009 tot 15 december 2009 een openbaar onderzoek ondergingen, waren van toepassing op alle Vlaamse wegen met meer dan 6 miljoen passages per jaar, de spoorwegen met meer dan 60.000 passages per jaar en de luchthaven Brussels Airport. Het openbaar onderzoek werd dan ook over heel Vlaanderen bekendgemaakt en was niet beperkt tot Antwerpen en Gent.

De voorliggende actieplannen zijn tussentijdse actieplannen en gaan uit van al gereserveerde budgetten. Zoals deze actieplannen aangeven, wordt momenteel verder studiewerk uitgevoerd, waarin ook zal worden nagegaan in welke bijkomende acties kan worden voorzien en wat de kostprijs daarvan zou zijn. Op basis van de resultaten van deze studies worden de definitieve actieplannen opgemaakt, die op hun beurt aan een openbaar onderzoek zullen worden onderworpen.

De studie in verband met maatregelen voor omgevingslawaaï van weg- en spoorverkeer zal pas worden gefinaliseerd in de loop van het voorjaar.

Mevrouw Eerlingen, wat uw vraag over de studie betreft: die heeft ook betrekking op het goederentransport en niet enkel op personenvervoer.

Mijnheer Martens, momenteel bepaalt het mobiliteitsconvenant dat onder 65 decibel de gemeente de financiering zelf ten laste moet nemen. Tussen 65 en 80 decibel gaat het om een cofinanciering tussen gewest en gemeente. Boven 80 decibel valt de financiering ten laste van het gewest. Die regeling geldt nog altijd. Wanneer die actieplannen concreet worden uitgevoerd, zal moeten worden nagegaan welke budgetten daartegenover staan. We zullen ook moeten nagaan wie welke draagkracht heeft en wie waartoe in staat is. U vroeg naar een verplichting. Dat is niet aan de orde. Het gebeurt op basis van vrijwilligheid. We beschikken niet over instrumenten om gemeenten te verplichten om maatregelen te nemen, tenzij er sprake is van meer dan 80 decibel. In dat geval ondernemen we zelf actie.

Het moet duidelijk zijn dat we niet alles tegelijk kunnen doen. Het is niet mogelijk om overal in Vlaanderen in een jaar tijd geluidsschermen te plaatsen, noch fysiek, noch budgettair. Er zal dus een plan van aanpak aan gekoppeld moeten worden. Daarin zal per geval ook de vraag wie wat zal doen, worden uitgewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, ik dank u dat u het opneemt voor de lokale besturen. Ik heb al meermaals gevraagd naar een voorstel waarin de lasten voor het plaatsen van geluidsschermen niet worden doorgeschoven naar de lokale besturen. Ik heb onlangs een voorstel van decreetwijziging ingediend. Ik hoop dat u dat zult steunen.

Minister, is de uitwerking van die actieplannen door die twee arrondissementen nog voor dit jaar? Binnen welke termijn moeten die actieplannen worden opgemaakt?

Ik blijf nog een beetje op mijn honger. Zal de Vlaamse overheid concreet een aantal acties ondernemen en financieren? Ik denk dan aan de Wilsonweg in Wilrijk, waar de inwoners al heel lang klagen over geluidsoverlast. Daar wordt een groene berm aangelegd die telkens kaal wordt gekapt. Ik denk niet dat dit de bedoeling kan zijn van een aanpak van geluidsoverlast. Er moeten wel degelijk actieplannen komen. Binnen welke termijn mogen we die verwachten en binnen welke termijn zullen die worden uitgevoerd?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, u verwijst naar de tweede fase van de actieplannen. In die tweede fase zullen de spoorwegen voor meer dan 30.000 bewegingen ook bekeken worden. Op een aantal spoorwegen met voornamelijk goederentransport is er misschien iets minder beweging, terwijl het wel zwaar verkeer betreft. Goederentreinen zijn bijzonder lawaaierig en rijden vaak 's nachts, wat een bijkomende hinder geeft. Kunt u overwegen om die tweede fase eventueel uit te breiden naar spoorwegen waar er veel goederentransport is?

De heer Bart Martens: Minister, u zegt dat voor de zone tussen 65 en 80 decibel nog niet duidelijk is op welke manier er gesaneerd zal worden. Dat gebeurt op basis van vrijwilligheid en zou op termijn misschien verplichtend worden. Ik heb alle begrip voor het feit dat dit gefaseerd moet worden aangepakt en dat alles moet kunnen gebeuren binnen de beschikbare begrotingsmiddelen. Op een gegeven moment moet er echter duidelijkheid zijn over het eindbeeld.

Vandaag worden vergunningen voor windmolens toegekend op basis van een norm die stelt dat die maar een bepaalde incrementale bijdrage mogen leveren aan het achtergrondlawaai op bepaalde plaatsen. De afstanden van windmolens ten aanzien van woonkernen, vooral voor woningen gelegen naast autosnelwegen, kunnen kleiner zijn. Dergelijke turbines zijn dus vergunbaar. Maar als dat achtergrondlawaai, ten gevolge van saneringsmaatregelen in het kader van deze actieplannen, verlaagt, zou het kunnen dat een windturbine die vandaag geen hinder betekent, omdat ze nauwelijks iets toevoegt aan het achtergrondlawaai, dat in de toekomst wel gaat doen. De vergunningverlenende overheid en de verschillende exploitanten die geluidsstudies moeten uitvoeren, moeten toch een beetje klaarheid krijgen in wat op termijn in bepaalde zones kan worden verwacht aan saneringsmaatregelen.

De voorzitter: Mevrouw De Wit heeft het woord.

Mevrouw Sophie De Wit: We hebben het daarnet gehad over het wegverkeerslawaai in verband met de mobiliteitsconvenants. Voor de zone tussen 65 en 80 decibel moet er procentueel, volgens de gemeten waarde, een bijdrage zijn van de gemeente en de hogere overheid. Daar zal toch een oplossing voor moeten worden gevonden. Maar hoe ga je dat concreet doen? Stel dat het gewest dat wil doen, maar dat de gemeente de bijdrage niet kan betalen. Je kunt niet slechts de helft of drie vierde van een project afwerken omdat de ene het niet kan betalen. Als dat allemaal op basis van vrijwilligheid is, zit je met een impasse.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van den Eynde, in de agglomeratie Gent is men zo goed als klaar. In Antwerpen gaat het iets trager. We hebben daar wel goedkeuring en bijkomende ondersteuning gegeven aan het project. We hebben ook al een aantal brieven tot aanmaning gestuurd. We hopen dat dat zo snel mogelijk kan worden afgerond.

Er was ook nog een concrete vraag over het goederentransport. In de richtlijn staat duidelijk dat het om 30.000 passages gaat. Als er nieuwe trajecten en dergelijke worden goedgekeurd, worden er in de vergunning een aantal bijkomende maatregelen opgelegd inzake de voorkoming van geluidsoverlast. Als er al een traject ligt, begrijp ik dat daar een discussie over kan bestaan. Er moet, samen met de spoorwegen, eens bekeken worden of er iets kan gebeuren, maar ik kan daar hier en nu niet zomaar uitsluitsel over geven. De richtlijn heeft het enkel over die passages. Ik zou dus niet weten welke norm we moeten hanteren. Volgens mij is er ook wel een mogelijkheid tot meting in het kader van mogelijke hinder voor omwonenden.

Als deze actieplannen definitief zijn goedgekeurd door de Vlaamse Regering, zit daar ook wel het engagement in dat het er komt op plaatsen waar het nodig is. Men zal dat dan kunnen hanteren als een instrument om aan te duiden waar er op termijn een of andere maatregel komt om het geluid te beperken.

Mevrouw De Wit, u had nog een vraag over cofinanciering tussen 65 dBa en 80 dBa. In de huidige mobiliteitsconvenant is dat zo. Je moet uiteraard met twee zijn om tot cofinanciering te komen. Ik merk dat dat in de praktijk redelijk loopt. Men moet wel altijd goed voor ogen houden dat de Vlaamse overheid de verantwoordelijkheid draagt om die maatregelen te nemen ten aanzien van gewestwegen en dergelijke meer. Als we spreken over meer stedelijke acties die moeten worden ondernomen, zullen het de steden of de gemeenten zelf zijn die hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

Aan de actieplannen zelf zal er best een soort fasering gekoppeld worden. Dat is niet enkel mijn bevoegdheid. Als we het hebben over bijvoorbeeld de aanleg van een ander wegdek op gewestwegen, moeten we naar Openbare Werken. Er zal een stappenplan moeten worden uitgewerkt, waar dan ook weer een kostenplaatje aan zal hangen. In het kader daarvan kunnen dan ook afspraken worden gemaakt over wie wat doet, wat de timing is enzovoort. Als we alleen niet vooruit raken, zullen er inderdaad andere methodes moeten worden uitgewerkt. Het mobiliteitsconvenant zal dus ergens moeten worden aangepast.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Frank Creyelman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de bestrijding van hormonale stoffen en resten van medicijnen in het drinkwater

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Minister, ik stel u deze vraag om uitleg met enig genoegen, want ik heb intussen gezien dat u zich in 2008 zelf hebt aangesloten bij een gelijkaardige vraag van een andere collega.

Uit diverse studies blijkt dat het Vlaamse oppervlaktewater in hoge mate vervuild wordt door hormonen. Die zijn onder meer afkomstig van vrouwen die de anticonceptiepil weer in de waterkringloop brengen. Ik hoef u niet te zeggen hoe dat gebeurt. Ook resten van medicijnen komen op deze manier in de waterkringloop terecht. Er blijkt een causaal verband te zijn tussen de blootstelling via water aan hormoonverstorende stoffen en reproductiestoornissen. Vissen zouden zelfs van geslacht veranderen. De kunstmatige oestrogene stoffen komen ook ruimer in het milieu voor, zodat ze onder andere via voeding een negatief effect uitoefenen op de vruchtbaarheid bij mannen. Onder andere de beweeglijkheid van zaadcellen zou daardoor sterk verminderen.

Een Europese studie uit 2008 toont eveneens aan dat het aantal borstkankers de voorbije decennia spectaculair is gestegen. Een op tien Europese vrouwen wordt vroeg of laat geconfronteerd met borstkanker. Dat zou grotendeels toe te schrijven zijn aan kunstmatige oestrogenen die in verschillende medicijnen voorkomen. Het probleem met die kunstmatige oestrogenen is dat zij slechts langzaam afbreken, in tegenstelling tot natuurlijke hormonen.

De problematiek van de aanwezigheid van hormoonverstorende stoffen in drinkwater wordt ondertussen door alle drinkwatermaatschappijen erkend. In 2008 antwoordde de toenmalige minister van Leefmilieu, mevrouw Crevits, op een vraag om uitleg over hetzelfde thema dat eraan werd gedacht om bij de drinkwaterproductie nog een bijkomende zuiveringsstap in te voeren, waarbij door ozonisatie de overblijvende schadelijke producten zouden worden vernietigd. Indien sommige schadelijke producten toch in het drinkwater zouden blijven voorkomen, zou aan de federale regering worden gevraagd om in het kader van de productnormering de nodige stappen te zetten. Minister Crevits wilde in bepaalde kwetsbare gebieden gebruiksbeperkingen invoeren voor sommige producten.

Wordt het drinkwater systematisch gecontroleerd op de aanwezigheid van hormonen en medicijnen? Welke parameters werden daarvoor vastgelegd? Is er reeds in een bijkomende

zuiveringsstap voorzien die alle overblijvende schadelijke stoffen uit het drinkwater haalt? Zijn er kwetsbare zones aangeduid waarin gebruiksbeperkingen werden vastgelegd? Wat zijn die gebieden en voor welke stoffen werden gebruiksbeperkingen ingevoerd? Is er nood aan het uit de handel nemen van bepaalde producten? Zo ja, werd daarover reeds contact opgenomen met de federale overheid?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister, collega's, niet alleen hormonen komen in het water terecht, maar ook vervuilende stoffen die een invloed hebben op de hormonenhuishouding van jongeren. Zo blijkt bijvoorbeeld ook cadmium voor te komen in het drinkwater. De hoeveelheid blijft wel onder de norm, maar het is toch meer dan wat de Wereldgezondheidsorganisatie aanraadt. Past Vlaanderen ook zuiveringsmethodes voor het drinkwater toe rond cadmium?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Creyelman, de problematiek is ons en de drinkwatermaatschappijen bekend. Zij doen evenwel geen systematische controle op de aanwezigheid van hormonen en medicijnen, omdat dat ook geen onderdeel uitmaakt van de wettelijke kwaliteitseisen voor drinkwater. De drinkwaterbedrijven zijn zich echter wel bewust van de problematiek en volgen ze ook op.

In dat kader kan ook worden verwezen naar de studie van de Vereniging van Nederlandse en Belgische rivierwaterbedrijven (RIWA-Maas), getiteld 'Bedreigende stoffen voor drinkwater uit de Maas'. Die studie is mee aangevraagd en ondersteund door Antwerpse Waterwerken (AWW) en Vivaqua.

In de meeste landen zit de monitoring en reglementering van hormoonverstorende stoffen en medicijnen in drinkwater nog in een onderzoeksfase. Zo stelt een rapport van het Nederlandse Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) over de medicijnen in drinkwaterbronnen, dat die stoffen frequent in oppervlaktewater worden aangetroffen en als ongewenst worden beschouwd. De concentraties die worden aangetroffen in drinkwater, zijn echter zo laag dat geen gezondheidseffecten worden verwacht. Bij gebrek aan aantoonbaar effect is de vertaling naar wettelijke kwaliteitseisen of monitoringsverplichtingen voor drinkwater in de meeste landen nog niet gebeurd.

Een operationele monitoring tijdens het productieproces van deze stoffen is wel gewenst. Op internationaal niveau dringt daarvoor geleidelijk het Water Safety Plan als instrument door. Met dat instrument kan de wijze van productie van drinkwater afgestemd worden op de kwaliteitsbewaking op geïdentificeerde risico's. Dat instrument wordt ondersteund door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en de Vlaamse drinkwatermaatschappijen, en er werd recent gestart met de voorbereiding van de invulling ervan. De aanwezigheid van dergelijke nieuwe stofgroepen is duidelijk een van de risico's die dienen te worden meegenomen in dat Water Safety Plan.

Op het programma 2010 voor Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu (TWOL) van de VMM staat een studie om de relevantie van bijkomende analyses op nieuwe stofgroepen in het water bestemd voor menselijke consumptie te evalueren.

Actiefkoolfilters vormen een effectieve barrière voor een groot deel van de stoffen waar u naar verwijst. Dergelijke filters zijn reeds op alle oppervlaktewaterwinningen aanwezig. Op een aantal plaatsen wordt eveneens gebruikt gemaakt van ozonisatie en UV-filtratie om een maximale verwijdering van alle ongewenste organische microverontreiniging te verkrijgen. 100 percent zekerheid dat alle schadelijke stoffen worden verwijderd, kan echter niet worden gegeven, onder meer ook omdat er steeds nieuwe stoffen ontstaan. We hebben daarover gepraat met de watermaatschappijen. Voor hen is het heel moeilijk om daar alles tot in detail uit te kunnen halen.

Er zijn nog geen kwetsbare zones afgebakend waarin gebruiksbeperkingen werden vastgelegd. Naast het bestaande beleid en werking rond de bestrijdingsmiddelen werden nog geen initiatieven genomen. De nood hieraan dient eerst in kaart te worden gebracht. Daarom wachten we op het resultaat van de TWOL-studie. Op basis daarvan hopen we bijkomende acties te kunnen ondernemen.

De normering op het vlak van producten blijft uiteraard een federale aangelegenheid, maar ook Europa is daar een belangrijke speler. Er kan dus ook in die richting worden gekeken.

Mevrouw Eerlingen, cadmium zou niet aanwezig zijn in grondwater, noch in het oppervlaktewater. Ik zal nog eens nakijken of daar specifieke zuiveringen rond gebeuren. Ik zal u dat laten weten. Maar op het eerste gezicht lijkt mij daar niet echt een probleem te zijn.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik kan het vrij eenvoudig samenvatten. In 2008 is hier een vrij degelijke en gestoffeerde vraag om uitleg over gesteld, met allerlei beloftes van de vorige Vlaamse minister tot gevolg. Ik weet wel dat u dat dossier hebt geërfd en dat u nog niet zo lang bezig bent, maar ik stel toch vast dat er op 2 jaar tijd nog niets is veranderd. Er zijn geen systematische controles, die zijn ook niet wettelijk bepaald, er zijn geen normeringen, er zijn geen gebruiksbeperkingszones afgebakend en dergelijke meer. Ik zou toch voorstellen dat u daar werk van maakt.

U wacht op studies, maar we kunnen niet eeuwig blijven wachten op alle mogelijke nieuwe studies. Als ik daar over 1 of 2 jaar nog eens een vraag stel, hoop ik dat we toch wat verder zullen zitten in dit dossier.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, er is inderdaad geen probleem met het overschrijden van de cadmiumnormen. Het is gewoon een kwestie van voorzichtigheid. Mocht u mij de gegevens kunnen doorgeven, dan zou ik die graag ontvangen.

De heer Bart Martens: Minister, u hebt gewezen op actiefkoolfilters. Als ik het mij goed herinner, hebben die het nadeel dat men er een bepaald soort pesticiden, bestrijdingsmiddelen of organische micropolluenten uit haalde. In functie van de structuur van die organische micropolluenten is er een deel dat daar eigenlijk gewoon doorloopt. Je moet dus naar een ander soort filter gaan. Ik geef u dat maar mee.

Misschien is het nuttig om dat ook eens te onderzoeken: welke extra zuiveringstrappen kunnen welke groepen vervuiling eruit filteren? Mocht achteraf blijken dat er andere filtertechnieken worden toegepast, dan zijn de drinkwaterbedrijven die investeren in actieve kool, misschien de verkeerde investeringen aan het doen. Ik zou het toch raadzaam vinden om daaraan aandacht te besteden in het TWOL-programma. Misschien is dat onderzoek al gebeurd, dan zou het zinvol zijn dat wij daarvan als commissie in kennis worden gesteld.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Creyelman, ik ga niet akkoord dat er niets gebeurt. De actiefkoolfilters zijn overal aanwezig. Het meeste wordt eruit gehaald. Aan de ene kant is het positief nieuws, aan de andere kant is het voor het drinkwater misschien minder interessant dat hoe milieuvriendelijker de bestrijdingsmiddelen worden en hoe meer wateroplosbaar, hoe moeilijker het wordt om ze uit het oppervlaktewater te halen als het naar drinkwater wordt omgezet. Daar worstelt men mee. Daarom zoekt men ook continu naar nieuwe technieken, mijnheer Martens. Men zoekt de beste techniek om die fijnere stoffen eruit te halen. Men zit niet stil.

Ik ben ervan overtuigd dat het lopende onderzoek alle aspecten zal meenemen. Dat er niets gebeurt en dat men zomaar alles laat doorstromen in het drinkwater, is niet correct. De actiefkoolfilters doen hun werk. Er worden ook andere technieken toegepast. Dat neemt niet weg dat er nog altijd restfracties mee kunnen met het drinkwater.

De heer Frank Creyelman: Ik ben geen technicus, u allicht ook niet. Ik weet dat die koolfilters niet volstaan. Ik heb een citaat van een waterconsulent, Jessica Daniëls, van 2008. Ze zegt dat de zuiveringsprocessen die water nu ondergaat voor het drinkwater wordt, niet gemaakt zijn om er hormonen uit te filteren. De enige efficiënte manier om af te geraken van hormonen en medicijnen is de omgekeerde osmose. Hoe men dat precies doet, weet ik ook niet, maar ik neem aan dat die mensen weten waarover ze het hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de maatregelen ter bescherming van kustpolders

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, al enkele decennia ijvert de milieubeweging in Vlaanderen voor een betere bescherming van de kustpolders en het behoud van de kustpoldergraslanden. Het pleidooi is niet nieuw. Het dateert al van halfweg de jaren zestig. Al die jaren kregen de natuurwaarden van de polders in het beleid niet altijd de aandacht die ze verdienen en, meer nog, broodnodig hebben. De bestaande wetgeving was jaren onvoldoende om de polders op een duurzame manier te beschermen, hoewel poldergebieden behoren tot de waardevolste en best bewaarde open ruimtes van Vlaanderen.

Deze hoofdzakelijk weidegebieden zijn ook op ecologisch vlak van zeer groot belang. Ze fungeren als broed-, overwinterings- en doortrekgebied voor vele duizenden weidevogels en steltlopers. In een aantal poldergebieden, zoals Damme of de IJzervallei, overwinteren vele duizenden ganzen. Naast de vogelrijkdom herbergen de polders eveneens een schat aan zeldzame en kwetsbare plantensoorten en moeras- en oeverplanten, amfibieën, insecten en vissoorten.

Minister, zoals de duinen 10 jaar geleden dreigden te verdwijnen, zo zijn ook de waardevolle polders op tal van vlakken bedreigd. Vooral het scheuren, namelijk het omploegen van de permanente poldergraslanden, is uiterst nefast voor de aantrekkingskracht van planten en dieren. Uit onderzoek van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) blijkt dat er tussen 1986 en nu minimaal 3000 hectare permanent grasland uit de polders is verdwenen. Dat heeft nefaste gevolgen. Het resultaat is dat de populatie aan weidevogels onder druk staat en overwinterende ganzen minder ruimte hebben. Dat leidt er dan weer toe dat ze in een aantal gevallen hun voedsel zoeken op akkers van naburige landbouwers, wat voor onvrede zorgt. Nochtans hebben natuur, landbouw en overheid uiteindelijk gezamenlijk belang bij een betere bescherming van de historische en eeuwenoude poldergraslanden.

In opvolging van de afbakening van het agrarisch gebied Kust-Polder-Westhoek in 2006, waarbij een passus werd opgenomen waarbij de Vlaamse Regering zich engageerde om initiatieven te nemen voor een bijkomende bescherming van de kustpolders, was de beslissing van 27 maart 2009 een zeer belangrijke stap in de bescherming van de kustpolders. De Vlaamse Regering heeft zich geëngageerd om binnen het jaar voor de kustpolders een beschermingsplan op te maken en erkende daarmee de nood aan een bijkomende bescherming van de polder. Dat maakte in principe de weg vrij voor een goede en duurzame bescherming van de polders.

Minister, de beslissing van de Vlaamse Regering hield onder meer in dat de minister van Leefmilieu binnen het jaar een concreet voorstel moest indienen voor de opmaak van een beschermingsplan voor de kustpolders. Dat jaar is bijna verstreken. Het is begin maart. Wat is de stand van zaken? Wat is de timing voor het nakomen van het engagement van de Vlaamse Regering?

Wat is uw strategie, minister, om de verdere inkrimping van de historische graslanden in de West-Vlaamse polders tegen te gaan en te voorkomen dat de historische poldergraslanden nog langer omgeploegd worden?

Hoe ziet u de sensibilisering voor het belang van het behoud van onze kustpolders? Zijn er concrete voorstellen voor de handhaving? Is er overleg geweest met instanties of belangengroepen?

Welke heel concrete projecten plant u voor natuurherstel in de kustpolders, conform de instandhoudingsdoelstellingen en de uitvoering van de Europese Habitat- en Vogelrichtlijn-doelstellingen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Hostekint, twee besluiten zijn parallel behandeld: aan de ene kant het besluit betreffende de kustpoldergraslanden en aan de andere kant het Wildschadebesluit. Op 27 maart 2009 werd het Wildschadebesluit door de Vlaamse Regering als voorontwerp goedgekeurd. Daarnaast trad op 1 september 2009 het vernieuwde vegetatiebesluit in werking. Dat vernieuwde vegetatiebesluit voorziet in artikel 7 in bijkomende bescherming van historisch permanente graslanden in de polders, in het bijzonder in speciale beschermingszones in het Poldercomplex, Het Zwin en aangrenzende polders en in de IJzervallei. De periode van 1 jaar, zoals u zegt, waarin de aanwijzing van deze graslanden moest worden opgemaakt, begint te lopen vanaf het in werking treden van het vernieuwde Vegetatiebesluit. Dat is vanaf 1 september 2009. Dat jaar loopt dus tot 1 september 2010.

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) legt momenteel samen met het INBO de laatste hand aan een geactualiseerde kaart van de historisch permanente graslanden. Daarna zal het ANB volgens de planning in maart 2010, deze maand, met het Departement Landbouw en Visserij overleggen. Op basis daarvan geef ik uitvoering aan de bepaling van het vernieuwde vegetatiebesluit om tegen 1 september 2010, 1 jaar na het in werking treden, een eerste lijst van historisch permanente graslanden in landbouwgebied met landschappelijke waarde te laten vaststellen. In de aangeduide graslanden zal een natuurvergunningsplicht gelden met het oog op het beschermen van die graslanden in de polders.

In het kader van het lopende aanwijzingsproces voor bijkomende beschermde poldergraslanden zal parallel met het overleg tussen de diverse betrokken administraties ook de communicatie naar de doelgroepen en de lokale overheden plaatsvinden. In het Handhavingsplan 2010 legt het ANB in het bijzonder de klemtoon op het handhaven van beschermde vegetaties in speciale beschermingszones, waaronder ook de Habitatrichtlijngebieden in de kustpolders en de Vogelrichtlijngebieden, zoals Het Zwin en aangrenzende polders, het Poldercomplex en de IJzervallei. En uiteraard zal bij het in werking treden van de nieuwe vergunningsplicht ook de handhaving worden afgestemd. Eventuele inzet van extra handhaving is pas nodig nadat er extra bescherming is gerealiseerd.

Momenteel maakt de Vlaamse administratie de instandhoudingsdoelstellingen op voor de Habitatrichtlijngebieden in Vlaanderen. Ook de Vogelrichtlijngebieden die al of niet gedeeltelijk overlappen met de Habitatrichtlijngebieden worden meegenomen. Ook voor het Habitatrichtlijngebied Polders en het Vogelrichtlijngebied Poldercomplex zijn dergelijke doelstellingen opgemaakt. Volgens de planning zal het Agentschap voor Natuur en Bos tegen september 2010 een ontwerprapport klaar hebben voor het Habitatrichtlijngebied Polders. Dit ontwerprapport moet daarna als basis dienen voor een breed overlegproces.

Daarnaast lopen er nog een aantal andere projecten met betrekking tot de poldergraslanden. Ik zal ze even opsommen: de uitbreiding van het Vlaams natuureservaat De IJzermonding met een deel van de Hemmepolder in Lombardsijde door het herstel van het Pietegeleed als een meer natuurlijke kreek en de ontwikkeling van poldergraslanden rond die te herstellen kreek; het voortzetten van het door het natuurinrichtingsproject geïnitieerd herstel van de kreekoevers en aanpalende poldergraslanden in het Oostends Krekengebied; het Parkbos-

project in Bredene, met name het valoriseren van poldergraslanden en het ontwikkelen van polderbos in het gebied het Vicognezwin; het natuur- en landschapsherstelproject Oud Fort Isabella in uitvoering van het door de gemeenteraad van Knokke-Heist en bij ministerieel besluit van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening van 23 mei 2002 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg Oud Fort Isabella, met name het herstel over een oppervlakte van 11,2 hectare van poldergraslanden en rietmoeras op zeventiende-eeuwse aarden fortwallen die in de jaren 80 werden genivelleerd en opengescheurd. Dit natuurherstelproject sluit ook aan bij het landschapshistorisch valorisatieproject Staats-Spaanse Linies. Andere projecten zijn: het voortzetten van de in het natuurinrichtingsproject geïnitieerde inrichting en passend beheer van het weilandcomplex in de Meetkerkse Moeren; het uitvoeren van de compensatiematrix Natuurcompensaties Zeebrugge. In dat kader zullen poldergraslanden gecreëerd en geoptimaliseerd worden binnen de perimeters van de Vlaamse en Erkende Natuurreservaten gelegen in Klemskerke-Vlissegem, de omgeving van het Kanaal Brugge-Oostende, Uitkerkse Polder, Damme, Lissewege-Ter Doest. Na uitvoering hiervan zal het verlies aan poldergraslanden en aanverwante biotopen door de havenontwikkeling in Zeebrugge, inclusief het historisch passief, gecompenseerd zijn. Volgende projecten zijn: de structurele ondersteuning van Natuurpunt vzw bij de uitbouw van het erkend natuurreservaat Uitkerkse Polder, de stadswallen van Damme, Ter Doest, Fort Sint-Donaas, De Blankaart; de uitbouw van het Vlaamse natuurreservaat in de IJzer- en Handzamevallei. Het Agentschap voor Natuur en Bos en Natuurpunt vzw beheren in beide gebieden ongeveer 700 hectare graslanden. Op deze percelen worden naast een passend beheer, ook kleinschalige inrichtings- en herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Een laatste voorbeeld is de grootschalige inrichting en waterpeilherstel die momenteel gebeuren in de zone rond de Blankaartvijver in het kader van het lopende natuurinrichtingsproject.

Op dit ogenblik zijn het ANB, het INBO en de diensten van het Departement Landbouw en Visserij, onder meer de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, in een overlegproces betrokken. Het ANB heeft ook gestructureerd overleg met enkele doelgroepen, waaronder landbouw, en in het bijzonder met de Boerenbond, het Algemeen Boerensyndicaat en Natuurpunt.

Mevrouw Hostekint, ik hoop hiermee geantwoord te hebben op uw vragen.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik had gehoopt op een iets concreter antwoord. Ik heb begrepen dat de termijn verloopt op 1 september 2010. Ik heb ook begrepen dat u dan hoopt te landen met het beschermingsplan of dat het dan geconcretiseerd zal worden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Eerst worden die zones concreet aangeduid, en dan zal er een aanpak volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, en tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de opvolging en evaluatie van de audit en de situatie bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, op 1 februari 2010 verscheen in Gazet van Antwerpen een artikel over een ambtenaar die de Chinareis van de oversten had aangekaart en die een intrekking van zijn tuchtstraf eiste. Ik zal even citeren. "Bert Van Vaerenbergh stuurde een lezersbrief naar een krant waarin hij een snoepreisje door de top van de VMW in vraag stelde. Hij kreeg prompt een blaam en er werd 10 procent van zijn loon ingehouden. Hij ging in beroep. De blaam bleef, aan zijn loon werd niet geraakt. Gewezen minister van Leefmilieu Hilde Crevits (CD&V) beloofde een intern onderzoek om na te gaan of de reis naar China een werkbezoek was of eerder een snoepreisje. Ze liet ook de rekeningen onderzoeken.

De raad van beroep van de Vlaamse overheid, die in het geval van de VMW een adviserende rol heeft en paritair samengesteld is uit drie leden van de representatieve vakbonden en drie hogere ambtenaren vanuit de Vlaamse overheid, oordeelde na onderzoek dat 'het eerste bewijs van onregelmatigheden met betrekking tot deze Chinareis nog niet was geleverd'. Er was dus geen vuiltje aan de lucht. Wij konden intussen het vertrouwelijke auditrapport, opgesteld door Ernst&Young, inkijken en daaruit blijkt duidelijk dat niet alles volgens het boekje is verlopen.

3.500 euro per persoon.

Tien personen zouden 15 dagen of 14 nachten in China verblijven. Drie bestuurders, drie personeelsleden, drie partners van personeelsleden en een partner van een bestuurder. Twee deelnemers haakten uiteindelijk af. De raad van bestuur van de VMW keurde een budget van 3.500 euro per persoon goed, in totaal 21.000 euro. De partners moesten zelf reis- en hotelkosten betalen.

Volgens het auditrapport werd geen marktbevraging gedaan, wat doorgaans kostenverlagend werkt. De Chinareis kostte de VMW en dus de belastingbetaler uiteindelijk 39.269,62 euro of bijna het dubbele van het goedgekeurde bedrag. Er is volgens het rapport ook onduidelijkheid over onkosten. In totaal krijgt de top van de VMW acht aanbevelingen rond transparantie en duidelijkheid. De 'klokkenluider' is intussen naar de Raad van State gestapt."

Minister, in het auditverslag werden acht aanbevelingen over transparantie en duidelijkheid geformuleerd. Hoe concreet ziet u toe op de uitvoering ervan? Welke initiatieven nam of neemt u om de VMW nauwlettend te begeleiden naar een foutloos parcours op het vlak van zuinig en efficiënt bestuur? Wie is verantwoordelijk voor de beteugeling van het gedrag van de leidend ambtenaar bij de VMW? Welke stappen werden ondernomen? In verband met deze zaak kan men toch ondubbelzinnig spreken van het besmeuren van het imago van Vlaanderen, aangezien de VMW een Vlaamse openbare instelling is. Volgens het auditverslag was er geen mandaat om budget voor de reis dat bijna dubbel zo groot was uit te geven. Volgens de letter van het reglement was er geen mandaat om vliegtuigtickets van partners te betalen met VMW-gelden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, u stelt een heel terechte vraag over de opvolging van de audit. Vooraleer in te gaan op uw heel specifieke vragen, wil ik een aantal zaken toch in de juiste context plaatsen. U haalt iemand bij naam aan. Ik zal dat niet doen. U verwijst naar een tuchtstraf. Wat dat betreft, zal ik de stappen weergeven die men genomen heeft.

Het klopt dat men heeft voorgesteld om de betrokken persoon een tuchtstraf op te leggen, met name een inhouding van de wedde ten bedrage van 10 procent gedurende 1 maand. De reden voor de maatregel hield geen verband met de zending naar China, wel met het feit dat de betrokkene bij bepaalde gemeentebesturen, vooral in Oost-Vlaanderen, heel wat geruchten verspreidde. Hij zei dat de VMW onder toezicht van de overheid zou worden geplaatst. Hij besmeurde eigenlijk de goede naam van de VMW. Eerst heeft de betrokkene een verwittiging gekregen. Via lezersbrieven in kranten heeft de persoon die feiten opnieuw aangehaald. De

directieraad, bevoegd om tuchtstraffen uit te spreken, onderzocht het dossier en legde een andere tuchtstraf op, namelijk de blaam, wat ook een officiële tuchtstraf is. Het klopt dat de betrokkene daartegen in beroep is gegaan bij de raad van beroep. De raad heeft een gemotiveerd advies uitgebracht, waarbij de beslissing van de directieraad bevestigd werd. De betrokkene is dan naar de Raad van State gestapt, die nog geen uitspraak heeft gedaan.

Het is ook goed om weten dat de betrokkene zelf een erkende vakbond heeft, namelijk de Werknemersbond van de Vlaamse Overheid, waardoor verschillende acties worden gevoerd, onder meer tegen de VMW. Ik zeg dit om een en ander te situeren.

Ik ben het er niet mee eens dat die persoon het statuut zou hebben van klokkenluider. Dat statuut krijg je op basis van het decreet 7 juli 1998. Dat is hier niet het geval. De persoon is niet onder bescherming van de ombudsdienst geplaatst.

Over de deelname van de VMW-delegatie aan het internationaal watercongres van 2006 in Bejing zijn in het Vlaams Parlement reeds verschillende vragen gesteld, en terecht. De eerste vraag, nummer 469, werd gesteld op 27 februari 2009. Ook op 17 november 2009 en op 24 november 2009 werd een vraag gesteld. Naar aanleiding van deze laatste vraag heb ik het interne auditrapport over deze aangelegenheid, namelijk de delegatie die naar het internationaal watercongres in Bejing is gegaan, aan het Vlaams Parlement overgemaakt, waar het voor iedereen ter inzage ligt.

U haalt terecht aan dat er in het auditrapport acht concrete aanbevelingen zijn geformuleerd over hoe de VMW in de toekomst moet werken om een en ander te vermijden en correcter te kunnen werken. Die aanbevelingen willen de procedures en de regelgeving voor onder andere het samenstellen van de delegaties die naar dergelijke congressen gaan of voor het vergoeden van de kosten bij buitenlandse opdrachten, verduidelijken en verfijnen. Als u dat wenst, kan ik deze aanbevelingen overlopen, maar ik veronderstel dat u ze in het verslag hebt gelezen.

De uitvoering van deze aanbevelingen wordt, net als die van alle andere interne auditrapporten, op geregelde tijdstippen opgevolgd door de interne auditor van de VMW, die verslag uitbrengt aan het auditcomité, dat zelf de raad van bestuur inlicht. Iedereen is dus betrokken bij die opvolging. De regeringscommissaris zetelt in de raad van bestuur en heeft inzage in alle beslissingen van de raad van bestuur.

In opvolging en ter uitvoering van de aanbevelingen is zowel het huishoudelijk reglement als het reglement betreffende kostenvergoedingen intern door de VMW aangepast. Het bleek dat dat niet duidelijk was en ruimte liet voor interpretatie. Het huishoudelijk reglement van de raad van bestuur is aangevuld met bepalingen op het vlak van bevoegdheden, samenstelling en kostenvergoedingen van de VMW-delegaties bij buitenlandse opdrachten. Als er in de toekomst nog een buitenlandse opdracht is, weet iedereen wie er toestemming moet geven, wie er mee mag en welke kosten er kunnen worden vergoed. Het reglement voor de kostenvergoedingen van personeelsleden die deelnemen aan buitenlandse opdrachten, werd inmiddels volledig afgestemd op de regeling die van toepassing is op de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. Ook dat is dus bijgestuurd en volledig conform.

De leidend ambtenaar van de VMW maakte geen deel uit van de VMW-delegatie maar voerde, samen met de adjunct-leidende ambtenaren, de beslissingen uit van de raad van bestuur binnen de bevoegdheden voorzien in de statuten van de VMW zoals van toepassing in 2006.

Het budget en de uitgaven voor de zending vallen binnen de bevoegdheid van de raad van bestuur. Ter zake heeft de raad van bestuur alleen kennis genomen van een raming van de uitgave per deelnemer. Ingevolge onduidelijkheden die achteraf zijn opgetreden, heeft de interne auditor aanbevelingen geformuleerd met betrekking tot het vaststellen en opvolgen van budgetten voor zendingen naar het buitenland, ondertussen als bepaling expliciet opgenomen in het huishoudelijk reglement.

De vliegtuigtickets van de vergezellende partners werden wel degelijk reeds tijdens de jaarafsluiting 2006 gefactureerd aan de betrokkenen en zijn ook betaald, zoals voorzien in het algemeen kader, vastgelegd door het comité van voorzitter en ondervoorzitters van de VMW in 1993. Dat was al van toepassing en is effectief in de praktijk toegepast. Dat blijkt trouwens uit het auditrapport. Wat dat betreft, is het niet zo dat de VMW middelen zou hebben gespendeerd aan vliegtuigtickets van partners die meegegaan zijn naar het congres in Bejing in 2006.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik dank u voor het antwoord. Op de voorlaatste vraag zegt u dat het een raming was. Als je een raming doet van 21.000 euro, die bijna het dubbele is, dan ben je niet als een goede huisvader bezig en ook niet met goed beheer. Natuurlijk is dat een bevoegdheid van de raad van bestuur, dat begrijp ik. De VMW is echter een Vlaamse openbare instelling en is een van de uithangborden van Vlaanderen. De VMW is het grootste drinkwaterbedrijf in Vlaanderen, is een partner in de uitbouw van de gemeentelijke rioleringsnetten en werkt als integraal waterbedrijf projecten op maat uit voor bedrijven. Wij hebben het dus niet over een of andere kleine intercommunale met een raad van bestuur waar lokale politici in zitten, ik wil dat verschil toch even duidelijk benadrukken.

We hebben te maken gehad met onder andere een misraming en een reis met zes bevoegden en, cru gesteld, vier mensen die er geen zaken mee hadden. Als je tussen de lijnen van het auditverslag leest, merk je heel duidelijk dat dit absoluut niet voor herhaling vatbaar is. Ik ben er ook van overtuigd dat zowel u als uw administratie en de meerderheid daar hetzelfde over denken. Ik merk echter steeds meer dat er wel audits en richtlijnen zijn, maar de opvolging daarvan baart me soms enorme zorgen.

Er zijn acht concrete aanbevelingen. Ik ben ervan overtuigd dat u daar achter staat en dat u die zult volgen, maar het probleem is net dat die raad van bestuur zo'n immense verantwoordelijkheid heeft, dat het soms heel moeilijk is als volksvertegenwoordiger om dat te controleren. Heb ik de garantie dat die acht aanbevelingen effectief gevolgd worden en uitgevoerd en wanneer zal dat gebeuren? Uit uw antwoord leid ik af dat u ook niet dadelijk weet hoe concreet en hoe snel dit zal worden uitgevoerd en dat u moet rekenen op de goodwill van de raad van bestuur om dat te doen.

De VMW heeft recent nog een deontologische code opgelegd aan het personeel. De vraag is of de directie en de raad van bestuur ook die hoge standaard inzake deontologie naleven. Dat is mij vandaag niet duidelijk. Die deontologische code is er vandaag alleen voor het personeel, maar de raad van bestuur en de directie zijn daar niet aan gebonden. Misschien is het nuttig dat die deontologische code ook van toepassing zou zijn op de directie en op de raad van bestuur. Daar zouden we een duidelijk politiek signaal mee geven. Ik wilde graag weten wat uw mening over deze suggestie is.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, uit het verslag en uit het rapport is gebleken dat er geen duidelijk reglement was en dat de raad van bestuur wellicht te goeder trouw een vrijgeleide gaf en akkoord ging met die losse raming. Verder ging men dan zijn gang. Om dat in de toekomst te vermijden worden die aanbevelingen effectief nauwgezet uitgevoerd. De meeste zijn al uitgevoerd. Het huishoudelijk reglement is aangepast, de raad van bestuur weet nu duidelijk hoe dat in de toekomst wordt aangepakt. Er is ook een verplichte marktbevraging. Dat wordt echt wel opgevolgd.

Hoe controleren we dat? We hebben een regeringscommissaris en het is zijn taak om ons te rapporteren hoe die aanbevelingen worden opgevolgd. Dat wordt telkens gebracht op de raad van bestuur. Wij volgen dat effectief op. Ik heb trouwens een lijst waaruit blijkt dat nu al alles zo goed als uitgevoerd is.

Ook het Vlaams personeelsstatuut is een aanbeveling. Dat wordt vanaf nu gehanteerd. Dat is een garantie dat iedereen weet wat de juiste spelregels zijn. Als er geen duidelijke spelregels zijn, moet men niet verwonderd zijn dat alles niet altijd even nauwgezet gebeurt. We moeten dat in de toekomst vermijden, en daar is iedereen het over eens. Daar hebt u 100 percent gelijk in. Daarom volgen we de uitvoering van die aanbevelingen nauwgezet op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de ontheffing van nultbemesting in inzegggebieden

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Op 12 februari nam de Vlaamse Regering een beslissing die de procedurele aspecten regelt inzake het bemestingsverbod en de ermee samenhangende ontheffingen. In deze commissie was al eerder sprake van een eventuele vertraging van de procedure.

De samenstelling van de verificatiecommissie zal nu vlug een feit zijn en de terreinbezoeken in het kader van de aangevraagde ontheffing zullen dit voorjaar kunnen aanvangen. Een van de gronden waarop landbouwers ontheffing van nultbemesting kunnen aanvragen, is naast de huiskavel ook de biologische waardering van de betrokken percelen. De huidige biologische waardering dateert soms al van enkele jaren, soms zelfs 20 jaar, geleden. Niet zelden is de waarde van de percelen ondertussen dermate veranderd dat er van de vroegere biologische waarde niet veel meer terug te vinden is, wat op zich te betreuren is.

Het gevaar is niet denkbeeldig dat bij de waardebepaling van percelen door de verificatiecommissie alleen maar wordt gekeken naar de aanwezige vegetatie, zonder bij de afweging ten volle rekening te houden met de ligging, de omgeving en de invloeden van het perceel.

In de groene ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) werden deze afwegingen vaak wel opgenomen om percelen als toekomstig natuurgebied aan te duiden. Een voorbeeld kan veel verduidelijken. Veel natuurgebieden zijn gelegen in beekvalleien en zijn onderhevig aan kwelinvloeden van grondwaterstromen die terug aan de oppervlakte komen in het betrokken natuurgebied. Wanneer die omgeven zijn met landbouwgrond waarop bemest wordt en het verrijkte water via die ondergrondse waterstroom terugkomt in het natuurgebied, hebben we het tegenovergestelde bereikt van wat we wilden bereiken en gaan de natuurwaarden in het reservaat opnieuw verloren.

Ik ken een aantal dossiers, zoals De Liereman in de gemeente Oud-Turnhout en de omgeving van De Blankaart in Woumen. Er zijn studies geweest die daarop hebben gewezen. Zij lagen mee aan de basis van de invulling van de Habitatrictlijn in het kader van Natura 2000 en de subsidie voor Europa in het kader van LIFE-project.

Gelet op deze problematiek en op het dringend karakter wil ik u een aantal vragen voorleggen. Door wie van de verificatiecommissie gebeurt de evaluatie op het terrein van de gevraagde percelen voor ontheffing in het kader van de biologische waardering en de waarde-bepaling?

Hoe gebeurt die waardebepaling? Houdt men alleen maar rekening met de aanwezige plantjes? Of kijkt men ook naar de invloed die van die percelen kan uitgaan?

Wordt bij de biologische waardebepaling ook uitgegaan van mogelijke bedreigingen die kunnen ontstaan vanuit het betrokken perceel op het vlak van infiltratie met verrijkt water zoals hiervoor geschetst?

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, een aantal weken geleden hebben we hier in andere bewoordingen eveneens over gediscussieerd. Het ging toen vooral over de verificatiecommissie en de specifieke situatie van een aantal gebieden. Ik wil het dan specifiek hebben over het Blankaartbekken. Een aantal landbouwers worden daar met deze problematiek geconfronteerd. De nultbemesting zou daar van toepassing zijn, maar het vergoedings- en juridisch kader waarin zij kunnen functioneren, is nog niet aanwezig. Hopelijk raakt dit met de verificatiecommissie opgelost.

Voor de landbouwers in de betrokken gebieden blijft het een specifiek probleem. Ik wil u dan ook vragen om ook op het terrein rekening te houden met de vertraging van de verificatiecommissie.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, in het besluit dat op 12 februari 2010 principieel door de Vlaamse Regering is goedgekeurd, wordt niet alleen de oprichting en werking van de verificatiecommissie vastgelegd, maar ook de manier waarop de biologische waardering van de betrokken percelen zal worden geëvalueerd. Het besluit geeft uitvoering aan artikel 41bis van het Mestdecreet inzake de kwetsbare gebieden natuur. Artikel 41bis bakent kwetsbaar gebied natuur af op basis van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (GRUP's) volgens het decreet Ruimtelijke Ordening.

Het Mestdecreet legt in deze gebieden in principe een bemestingsverbod op. De biologische waardering van het perceel is hierbij een cruciaal gegeven. De biologische waardering van de landbouwpercelen gebeurt door de Mestbank in overleg met het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) op basis van de laatste versie van de biologische waarderingskaart (BWK), tenzij recentere karteringsgegevens beschikbaar zijn. De betrokken landbouwers ontvangen een kennisgeving van de Mestbank voor al hun percelen die naar aanleiding van het GRUP wisselden van een landbouw- naar een natuurbestemming. Hierin is de informatie over de BWK en de eraan gekoppelde gevolgen voor bemesting opgenomen. Gaan landbouwers niet akkoord met de aangegeven biologische waardering op een of meerdere percelen, dan kunnen zij een aanvraag tot correctie indienen bij de Mestbank. Deze procedure is bepaald in het Mestdecreet.

In het besluit van 12 februari is aangegeven hoe de aanvraag tot correctie tegen die gemelde biologische waardering van de percelen moet worden afgehandeld. De betrokken percelen zullen bezocht worden door een deskundige van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM). Om de karteringen naar aanleiding van het plaatsbezoek gestructureerd en uniform te laten verlopen, wordt een veldprotocol opgemaakt in overleg met het INBO. Tijdens het terreinbezoek maakt de deskundige een attest op overeenkomstig het protocol en maakt dit attest over aan de Mestbank. Vervolgens koppelt de Mestbank het opgemaakte attest terug met het INBO voor validatie en eventuele aanpassing van de BWK. Als het INBO niet akkoord gaat met het voorgelegde attest, dan zal men de Mestbank hiervan op de hoogte brengen binnen de 2 werkdagen en zal vervolgens binnen de 5 werkdagen een alternatief attest worden overgemaakt.

Het volledige dossier, inclusief alle opgemaakte attesten, wordt vervolgens voorgelegd aan de verificatiecommissie ter advisering. In de verificatiecommissie zetelt naast een vertegenwoordiger van de VLM, het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en het Agentschap voor Landbouw en Visserij (ALV), niet de terreinkarteerder zelf maar een MER-deskundige discipline fauna en flora. Op basis van de voorliggende attesten zal de MER-deskundige een belangrijke rol spelen in het formuleren van het advies van de verificatiecommissie.

De wijze van waardebepaling van een perceel staat nog niet helemaal vast vermits het veldprotocol de komende weken in overleg tussen INBO en VLM nog moet worden uitgewerkt. Ik kan u wel zeggen dat in het veldprotocol alle elementen worden opgenomen

die noodzakelijk zijn om een correcte biologische waardering van de percelen uit te voeren. Het belangrijkste element hierbij is een inventaris van de plantensoorten en hun bedekkingsgraad in het perceel en in de perceelsrand. Het veldprotocol zal tevens het gewenste tijdstip van kartering aangeven. Er zal ook rekening worden gehouden met structuurbepalende elementen in het perceel, zoals het microreliëf.

De waardebepaling heeft enkel betrekking op de biologische waarden van het perceel zelf en niet op de impact die een mogelijke ontheffing op het bemestingsverbod heeft op de onmiddellijke omgeving. Het is deze methode die wordt gehanteerd.

Mijnheer Verfaillie, we hebben de discussie inderdaad al gevoerd over het feit dat men laat op de hoogte werd gebracht. Met die elementen moet rekening worden gehouden. Er moet overleg worden gepleegd om te kijken hoe men daar moet uit geraken. We zijn zeker bereid om dat overleg te plegen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, uw antwoord bevestigt mijn vermoeden. Ik heb contact opgenomen met de Mestbank van de provincie Antwerpen. Ik heb ook contact gehad met mensen van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO). Er zijn bij INBO ook mensen die vroeger via de universiteit van Antwerpen dergelijke onderzoeken hebben gedaan. En zij wijzen mij erop dat het belangrijk is om niet enkel naar de aanwezige plantjes en de dekkingsgraad van bepaalde plantensoorten te kijken om al dan niet een biologische waardering uit te spreken.

Wanneer het veldprotocol wordt ingevuld, moet u er als minister op aansturen dat ook de invloeden die van percelen in de omgeving van natuurgebieden kunnen uitgaan, worden meegenomen in de weging. Het gevaar is immers niet denkbeeldig dat we ergens de nulbemesting ontheffen en dat het reservaat een kilometer verderop daar de schadelijke invloed van ondervindt. We waren net bezig, met de afbakening van de buitengebieden van natuur-, bos- en landbouwgronden, om natuurwaarden te beschermen en te versterken, en door deze afwijking op de nulbemesting gaan we dat weer vernietigen. Voor bepaalde natuurgebieden in watergevoelige gebieden, met name de beekvalleien, kan dat heel nefaste invloeden hebben.

Ik pleit ervoor dat u erop aanstuurt dat er in het veldprotocol aandacht wordt besteed aan die problematiek, zeker voor wat betreft de ondiepe grondwaterlagen, die vaak 2 of 3 dagen later al naar boven komen in het reservaat. Die heel concrete, meetbare en zichtbare waterstromen in de omgeving zijn heel gevoelig voor de inbreng van die nutriënten in de reservaten. Daarom hecht ik zo veel belang aan het veldprotocol en aan de invloed die uitgaat van omliggende percelen.

Minister Joke Schauvliege: Ik laat mij vooral adviseren door wetenschappers en door het INBO. Ik ben bereid om aan hen te vragen of er inderdaad effecten zijn en of ze dat nog eens kunnen nagaan. U hebt contact opgenomen met een aantal ambtenaren, wij hebben daar uiteraard ook af en toe contact mee. Wij hanteren onze huidige methodes, omdat we ervan uitgaan dat de effecten beperkt zijn.

Maar ik ben bereid om aan het INBO en andere te vragen of dat effectief zo is en of daar desgevallend rekening mee moet worden gehouden.

De heer Dirk Peeters: Als dat laatste het geval is: bedankt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over eigen waterwinning

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Voorzitter, minister, collega's, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) voerde een tijdje terug een proefproject uit in Maldegem over eigen waterwinning. Het ging om een sensibiliseringsactie voor het aansluiten van eigen waterwinners op het waterleidingsnet. De actie hield in dat er een gratis wateranalyse werd aangeboden aan de 540 eigen waterwinners in Maldegem. Op basis van de resultaten van de putwateranalyse konden de bewoners vrij beslissen om een drinkwateraansluiting aan te vragen. Die aansluiting dienden ze wel zelf te betalen.

Van de 540 aangeschreven eigen waterwinners hebben er 207, of 38 percent, een analyseaanvraag ingediend. Op basis van de analyseresultaten van de 207 genomen stalen, blijkt dat 17 percent daarvan bacteriologisch niet conform de drinkwaterwetgeving is en dat 92 percent chemisch niet conform is. Dat geeft een totaal van 95 percent dat niet conform is aan de drinkwaterwetgeving.

De chemische ondrinkbaarheid is voornamelijk te wijten aan een overschrijding van parameters inzake ammonium, ijzer, mangaan, nitraat, nitriet. De bacteriologische verontreiniging is vooral te wijten aan colibacteriën, enterokokken, E. coli's en fecale colibacteriën.

Minister, bent u op de hoogte van gelijkaardige projecten in andere Vlaamse gemeenten? Zo ja, hoeveel staalnames waren er en hoe zien de resultaten eruit? Is het een lokaal probleem in Maldegem, of kan de problematiek worden doorgetrokken naar heel Vlaanderen? Hoeveel gekende eigen waterwinners zijn er in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Taeldeman, er is inderdaad een rondvraag geweest bij de drinkwatermaatschappijen en bij de afdeling Toezicht Volksgezondheid, kortweg TOVO, van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. Die rondvraag leverde de volgende resultaten op. Bij de VMW zette enkel de directie Oost-Vlaanderen één proefproject op. De 540 gekende eigen waterwinners in Maldegem kregen de mogelijkheid om hun grondwater gratis te laten onderzoeken. 207 ervan reageerden positief. Niettegenstaande de slechte waterkwaliteit, zetten slechts 23 ervan de stap om aan te sluiten op het openbare waterleidingsnetwerk. Er zijn er dus nog altijd meer dan 100 die de eigen waterwinning voortzetten. Van de 540 konden er 471 onmiddellijk aangesloten worden, maar dat is dus niet gebeurd.

De Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (TMVW) biedt als dienstverlening in haar leveringsgebied te allen tijde de mogelijkheid aan particulieren om hun putwater te laten onderzoeken. Dat aanbod geldt voor aangeslotenen die dus naast hun leidingwater ook nog een put hebben en niet-aangeslotenen op het leidingwater. Dat kan om de 3 jaar op kosten van de TMVW. Van de 1160 sinds 1 juli 1998 uitgevoerde putwateronderzoeken, voldoet ongeveer 80 percent niet aan de normen.

Eind 2008, begin 2009 liep in Gent het project putwatergebruik in de Scheldebuurt. Dat ging dan vooral om Sint-Amandsberg. Het project werd uitgevoerd door de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, de Medische Milieukundigen van LOGO Gent en de stad Gent. Hiervoor werden er in de buurt bijna 200 individuele enquêtes afgenomen. Op die manier werd er informatie verzameld over de aanwezigheid van grondwaterputten, het gebruik van grondwater en over de mogelijke gezondheidsrisico's die daaraan verbonden zouden zijn.

De grote meerderheid van de buurtbewoners was op de hoogte van de bodemvervuiling in hun omgeving. Elke woning beschikt over leidingwater en slechts veertien woningen beschikken ook over een grondwaterput. Elke grondwaterputbezitter kon het water tijdens het project gratis laten onderzoeken. Het onderzochte putwater bleek overal ondrinkbaar te zijn

en niet geschikt voor gebruik in de keuken. Tweederde van de bevroagden wist dat er gezondheidsrisico's verbonden zijn aan het gebruik van het grondwater. Niemand gebruikte dat putwater dan ook effectief voor consumptie.

Naast die projectgerichte voorbeelden voert de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in opdracht van de Vlaamse overheid ook een controle uit op de private putwaters. De woongelegenheden die niet op het drinkwaterleidingnetwerk kunnen worden aangesloten, kunnen gratis hun private putwater laten onderzoeken. VMM voert de putwateranalyses uit in opdracht van TOVO. Aan de hand van die analyseresultaten wordt een advies gegeven over de drinkbaarheid van dit putwater. In 2009 zijn 166 adviezen over de kwaliteit van het putwater gegeven. Van die putwaters waren er 84 drinkbaar, dat is 50 percent, waren er 5 drinkbaar na koken, dat is 3 percent, en waren er 77 ondrinkbaar, of 46 percent. In 2008 waren er 146 adviezen. 82 waren drinkbaar en 64 ondrinkbaar.

De cijfers over gekende eigen waterwinners zijn bepaald op basis van de heffingendatabank van de VMM voor waterverbruik in 2008. In Vlaanderen zijn er 46.757 zuivere eigen waterwinners gekend, dus gezinnen met uitsluitend een grondwaterwinning. Dat geeft een totaal verbruik van ongeveer 3 miljoen kubieke meter. Daarnaast zijn er ook nog 11.630 gemengde eigen waterwinners, die naast een grondwaterwinning dus ook nog een drinkwateraansluiting hebben. Die hebben een totaal verbruik van ongeveer 0,3 miljoen kubieke meter.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Het is moeilijk om conclusies te trekken voor heel Vlaanderen als niet iedereen een putwateranalyse laat uitvoeren. Wij zijn wel geschrokken van die cijfers in onze regio en van het aantal dat niet conform is aan de drinkwaterregelgeving. Het is teleurstellend dat weinig mensen een aanvraag hebben gedaan om zich te laten aansluiten op het drinkwater.

De heer Bart Martens: Minister, gelet op de ernst van de situatie vind ik het ook markant dat zo weinig mensen ingaan op het aanbod om aangesloten te worden op het openbare net. We hebben het hier net gehad over sporen van hormonale stoffen in het drinkwater, die grotendeels nog worden gefilterd door actiefkoolfilterinstallaties. Moet er geen preventiecampagne worden gevoerd om de betrokkenen te wijzen op de gezondheidsrisico's? Die zijn niet enkel bacteriologisch. Nitraten kunnen bij kleine baby'tjes blauwziekte veroorzaken, kankers met nitrosamines en weet ik veel wat allemaal. Dat is niet onschuldig. Die mensen zijn zichzelf bij wijze van spreken aan het vergiftigen en worden blijkbaar niet aangezet tot aansluiten op het openbare net. Ik vind het markant dat zo weinig gezinnen op dat aanbod ingaan. Ik stel dus een preventiecampagne voor.

Minister Joke Schauvliege: Die cijfers zeggen inderdaad iets. 46.757 gezinnen hebben enkel eigen waterwinning. Ik vind het wel positief dat bij de projecten die men heeft opgezet, bijvoorbeeld in Gent, iedereen wist dat ze dat water niet kunnen drinken. (*Opmerkingen van de heer Bart Martens*)

Ik ga ervan uit dat de meeste mensen wel weten dat ze dat niet voor consumptie kunnen gebruiken. Ik veronderstel dat ze het op een andere manier oplossen, via flessenwater misschien, ik weet het niet.

Via die heffingendatabank van de VMM kennen we die personen. De suggestie om hen informatie ter preventie mee te geven, kan ik samen met de VMM eens bekijken. Het is niet mogelijk om mensen te verplichten om zich aan te sluiten. Dat is al een probleem. Er zijn ook woningen die niet kunnen worden aangesloten op de waterleiding. Ik ben bereid om dat eens op te nemen met de VMM, mevrouw Taeldeman en mijnheer Martens, om te kijken of er in het verleden al iets gebeurd is. Misschien moeten we via die milieudeskundigen werken of heel lokaal per gemeente. Het is specifiek voor bepaalde zones in Vlaanderen.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Ik vind dat een goede suggestie, ook van de heer Martens, om eens met de VMM te bekijken in welke mate die mensen kunnen worden gesensibiliseerd of hun aandacht er toch op kan worden gevestigd dat een analyse interessant is. Als uit de analyse blijkt dat dat water niet conform de drinkwaterwetgeving is, moeten die mensen erop gewezen kunnen worden dat er kan worden aangesloten. Het kan niet in alle gevallen, maar dat is toch veeleer uitzonderlijk. Ze moeten zich bewust zijn van de kwaliteit van hun water.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■